

Haikille lähdössä?

Kurkkaa ohjeet täältä!

s. 2-3

Väiskin hienoimmat
leiriportit s. 6-7





Tervetuloa haikille!

Moi Haikkaajat! 🔥

Me ymmärretään, miten raskas leiri teillä on ollut, ja siksi halutaan palkita teidät leppoisalla haikilla. Onneksi te ootte jo tarpeeksi vanhoja, että me voidaan järjestää teille aivan ennenkuulumattoman päheetä ohjelmaa! Jotta me voidaan yhdessä käyttää tätä hyödyksi, pitääkö haikki suorituspainneiden sijaan rentona seikkaluna ja auttaa läheisiä EPT:läisiänne.

Pisteitys: Jokaiselta rastilta saa pisteitä suorituksen mukaan. Tarkemmat kriteerit lukee rastikäskysä. Me ei lasketa pisteitä hampaat irvessä vaan rennolla otteella, joten älkää tekään. Eniten pisteitä keränneelle vartiolla on luvassa himoittu palkinto!

Ruoka: Ruokarasteilla valmistatte itse ruokaa, joka arvioidaan. Sen saa syödä, mutta sitä ei ole tarkoitettu ravitsemaan. Ruojakelurasteilta (M2, YÖ, T4, MAALI) saatte valmiin, ravitsevan ja lämpimän

ruoan. Vessat löytyvät yörastilta sekä maalista.

Yörasti: Päivällinen ja hetki levätä odottavat. Toiveena saapua viimeistään klo 20, pystytetään teltat, illalla ja yöllä on ohjelmaa. Aamulla lähdetään porrastetusti matkaan valmiiksi tehdyn aamupalan voimin.

Maali: Viimeiset tehtävien palautukset ja tiistain päivällinen leirin keittiöstä. Saunat lämpimänä, illalla bileet.

Valtavat kiitokset: Väiski 2026 -leiri, Sauvon kunta, kaikki yksityiset maanomistajat, Emman eläin- ja elämyspalvelut sekä jokainen haikilla pestissä oleva.

Nauttikaa, tehdään yhdessä ikimuistoisin haikki partiohistoriassa!

♥️:llä, Haikkitiimi

Sääntöjä haikin aikana

1. Rastihenkilöiden ohjeita pitää seurata.
2. Kaikilla lämpimillä rasteilla pitää käydä.
3. Seurataan jokaisenoikeuksia.
 - » Peltojen viertä tai yli ei saa mennä, jollei kartassa sanota muuten.
 - » Trangiaa pitää käyttää järkevästi, varsinkin maastopalovaroituksen aikana.
 - » Tulta ei saa tehdä, jollei rastilla niin sanota.
4. Eläinten ruokkiminen on lähtökohtaisesti kielletty.
5. Kartan kiellettyjä alueita ja muita kartan ohjeistuksia pitää seurata.
6. Puhelinten käyttö rastien aikana ja rastien läheisyydessä on kielletty.



Ongelmia haikilla?

Tapaturma tai hätätilanne?

» Soita 112.

Eksynyt tai pieni ongelma?

» Soita Haikkikeskukseen (+358 40 813 1675).

Et pysty soittamaan?

» Lähetä Scoms GPS hätäsignaali tai kysy apua ohikulkijalta.

Tactracker- paikannuslaitteen käyttöohje

Wekkuleille on annettu Scoms Tactracker -paikannuslaite (GPS), joka lähettää sijaintitietoa tulospalvelua ja turvallisuutta varten. Käsittele laitetta varovasti.

KIINNITYS JA KÄYTTÖ

- » Kiinnitä laite rinkan ulkopuolelle mahdollisimman ylös pystyasentoon, antenni ylöspäin.
- » Suojaa laite rankalta sateelta ja vedeltä. Kevyt kastuminen ei haittaa.
- » Pidä antenni erossa metalliesineistä ja kehosta, jotta paikannus toimii luotettavasti. Vyölle kiinnitettynä antenni on liian lähellä ihmistä.
- » Laite on valmiiksi käynnistetty. Älä koske kytkimeen, ellei hätäsignaalin lähettäminen ole tarpeen.

Hätäsignaalin lähettäminen

Paikannuslaitteella on mahdollista lähettää hätäsignaali. Tällöin laitteen lähettämään signaaliin merkitään tieto hädestä, mutta laitteen lähettämä teho tai kuuluvuus ei muutu. Mene mahdollisuuksien mukaan korkealle paikalle ja anna laitteen lähettää vähintään 12 minuuttia.

TOIMI NÄIN:

1. Ota laite esiin niin, että antennin vieressä oleva vipukytkin on käytettävissä.
2. Varmista, että kytkin osoittaa antenniin päin ja valot vilkkuvat (laite päällä).
3. Heiluta vipukytkintä nopeasti edestakaisin, kunnes oranssi valo syttyy.
4. Hätäsignaalin voi aktivoida vain päällä olevaan laitteeseen.
5. Jatkovasti palava oranssi valo tarkoittaa, että hätäsignaali on aktivoitu. Lyhyet sammumiset ovat normaaleja.



Testi: Mikä leirin kylmä asia olet?

TEKSTI: ENNI KOKKOLA

1. Miten aloitat aamusi?

- a) *Sopivassa rytmissä, en liian myöhään, mutten myöskään liian aikaisin.*
- b) *En aloita niitä.*
- c) *Herään virkeänä ja menen heti suihkuun, koska se piristää ihanasti.*

2. Miten pakkaat haikille?

- d) *Täytän rinkani liioilla herkuilla ja liioilla hienostotavaroilla.*
- e) *En pakkaa.*
- f) *Täytän kymmenen litran vesipulloni leirin ihanalla jäävedellä, sillä sitä ei haikilta välttämättä löydy.*

3. Miten nuket leirillä?

- g) *Luksusteltassa. Nukun perinteisessä paikassa, mutta välillä harkitsen siirtymistä leirialueen mökkeihin.*
- h) *En nuku.*
- i) *Vesipisteen vieressä – yöllä saattaa tulla kuuma!*

Eniten A-vastauksia:

Olet johtajakahvilasta löytyvä cold brew -kahvi. Pidät perinteisyydestä, mutta et ole ihan tosikko, vaan kaipaat välillä uutta twistiä. Kenties olet myös välillä paranneltu versio itsestäsi. Piristät muita kuumana kesäpäivänä, jotta jokainen jaksaa painaa pitkää päivää. Mukanasi kannat kaikenlaista hifistelykamaa, jolla saatat tietämättäsi pelastaa jonkun päivän!

Eniten B-vastauksia:

Olet aamuinen viileähkö päärynäpuuro. Tulet helposti väärinymmärretyksi, mutta sisimmässäsi tarkoitusperäsi ovat kuitenkin hyvät. Et välttämättä vain sovi kaikkiin tilanteisiin. Olet väsynyt ja kaipaat piristystä. Täten helposti saatat myös unohdella asioita, mutta onneksesi ne löytyvät usein sieltä, mistä olet jo etsinyt viisi kertaa.

Eniten C-vastauksia:

Olet aamu-unisuuden vastakohta – jääkylmä suihku- ja käsienspesuvesi. Et välttämättä ole se kaikista odotetuin tapaus, mutta ainakin olet yllätyksellinen! Kenties haluat peseytyä niin aikaisin, ettei suihkuvettä ole vielä edes keretty lämmittää. Se ei onneksi sinua haittaa, sillä jääsuihkuhan vain saa päiväsi pirteästi käyntiin. Kun kaverisi kauhistelivat suihkun jääkautisuutta, sinä rentoudut samoisissa lämpötiloissa. Käsiä pestessäsi tunnet olevasi leirillä eniten elossa.



AINO 01/2026

PÄÄTOIMITTAJA

Liinu Yli-Hongisto

TOIMITTAJAT

Maria Rita

Enni Kokkola

Siiri Jokilehto

TAITTO & KUVITUS

Henri "Henu" Strandman

BINGO

Toimitus

KANNEN KUVA:

Anyu Tschaplin



LEIRIRADIO

PÄÄTOIMITTAJA

Katariina Pekkonen

Loppuleirin lähetykset:Ainon aamuplajäys
joka päivä klo 7.30Ti 21.7. klo 14.30-16 ja 17.30-19
Ke 22.7. klo 17.30-19

leiriradio.live



PÄÄKIRJOITUS

Toiset lähtee etelään, mut minä haikille

Olen partiourani aikana joutunut tekemään paljon asioita, joista en ole ollut kovinkaan innoissani. Listan kärjessä on ehdottomasti melontahaikki, jolle minut passitettiin seikkailijana. Melontakaverini keksivät heittää melamme veteen keskellä järveä. Minä väänsin kanootin keskipaikalla itkua ja kirosin koko harrastusta samalla, kun johtajat tulivat pelastamaan meitä soutuveneellä.

Viime kesänä pääsin jännittämään haikkia osallistujan sijasta järjestäjän roolissa. Haikkipäivänä vartiot vaihtuivat lennosta, tekijöitä tippui pois ja kaksi kolmasosaa vartioista eksyi reitiltä. Haikin päätteeksi olin lähinnä kiitollinen, että kaikki selvisivät lopulta leiriin ja koettelemus oli ohi.

Jälkikäteen olen kuitenkin joutunut myöntämään, että juuri vaikeimmat kokemukset ovat kasvattaneet minua partiossa kaikista eniten. Epäonnisen melontahaikin jälkeen aloin tarttua itse reippaammin toimeen, jotta en joutuisi tyytymään keskipaikalla itkemiseen. Bussimatalla Väiskille eräs viime kesän haikkilainen kyseli hyväntuulisenä, muistanko kuinka hän soitti minulle vartionsa eksytyä. Sain lopulta vetämästäni haikista runsaasti positiivista palautetta ja uskoa omaan tekemiseeni.

Partion ulkopuoliset kaverini sanovat usein partiotarinointi kuunnellessaan, etteivät he *"ikinä pystyis tohon"*. Uskon kuitenkin vahvasti, että he kykenisivät rämpimään rinkan kanssa rankkasateessa, juoksemaan ympäriinsä yösuunnistuksessa tai huolehtimaan isoistakin pesteistä, kunhan vain saisivat tilaisuuden kokeilla. Partio onkin mielestäni parhaimmillaan juuri silloin, kun se tarjoaa mahdollisuuden laittaa itsensä likoon ja huomata, mihin kaikkeen todella pystyy.

Olitpa sitte lähdössä haikille päihittämään kaikki muut vartiot taikka ottamaan rennosti, toivon sinulle oikein hauskaa, kehittävää ja muistorikasta reissua.

MARIA RITA



ALALEIRISAFARI

Lapioita Tapiolassa



TEKSTI: MARIA RITA | KUVAT: HENRI "HENU" STRANDMAN

Tervetuloa taas Ainon Alaleirisafariin! Edellisessä numerossa kävimme Metsolassa, ja tällä kertaa Ainon toimitus jalkautuu tutustumaan Tapiolaan. Tapiolan maskottina toimii tulinen ja tempperamenttinen Vinka, jonka hartain toive on tulla hyväksytyksi sellaisena kuin on. Mutta millainen on Vinkan kotipesä Tapiola?

Saapuessamme Tapiolaan meitä tervehtii virkistävä merituuli. Alaleiri levittäytyy mäen harjalta aina tasaiselle rannalle asti päätien molemmin puolin. Tapaamamme tapiolalaiset löytävätkin alaleiristään runsaasti hyvää. Toisissa savuissa on paljon erinomaista telttamaastoa, ja mäenrinne taas on ihanteellinen riippumatoille. Lava on kätevästi lähellä, ja tunnelma Tapiolassa on kuulemamme mukaan rento.

Harmia aiheuttaa kuitenkin tynkä lipputanko, jonka pituudeksi eräs haastateltava osaa kertoa kuusi metriä toivotun kahdeksan sijasta. Myös alaleirin ja laaksojen sekä ruokailun välillä oleva mäki koetaan uuvuttavaksi. Positiivisia puolia löytyy onneksi reilusti heikkouksia enemmän, ja tapiolalaiset keuhuvat esimerkiksi alaleirinsä aurinkoista tunnelmaa ja upeaa maskottiaan Vinkaa. Kiitosta saavat myös alaleirin erimainiot johtajat, avulias leiritoimisto ja reippaat samoajat. Toimitus taas ihastui erityisesti Tapiolasta avautuviin kauniisiin merimaisemiin.

Tapiolan asukkaiden mukaan heidän alaleirinsä erottaa muista alaleireistä yhteenkuuluvuuden tunne, jota ei alaleirin laaja koko horjuta. Lisäksi saimme tutkimusmatkallamme selville, että Tapiolassa on havaittu koko alaleirin laajuista lapiontivimmaa. Mainitaanhan lapiointi myös Tapiolan huudossa.

Lapioimisesta on kuulemma oltu niin innoissaan, että lapioita on täytynyt käydä lainaamassa muualta lisää. Eräs haastateltava pelkää jo koko alaleirin olevan kohta kaivettu kuopaksi. Vierailun perusteella on selvää, että hyvää meininkiä, yhteenkuuluvuutta ja yhdessä tekemistä ei Tapiolasta puutu. Ei lienekään ihme, että juuri omaa porukkaa kaipaava Vinka on löytänyt sieltä kotipaikkansa.





VÄISKI KUVINA

Sykähdyttävät ja säkenöivät leiriportit

TEKSTI: ENNI KOKKOLA | KUVAT: RASMUS AHVENAINEN

”Mihin me tarvitaan leiriporttia?” on kysymys, jota kuulee monesti etenkin nuorempien suusta. Jollekin leiriportti luo haasteen: hauskan rakennusprojektin tai houkuttelevan mahdollisuuden ”olla paras”.

Toiselle, kenties nuoremmalle, se osoittaa, mistä oma savu löytyy. Monille leiriportti taas luo tunnelmaa. Onhan se nyt hienoin osa savua. Siinä luovuus pääsee kukkimaan, ja jokainen leiriportti onkin aina erilainen. Se luo muiston juuri kyseisestä leiristä.



» Poravan leiriportti toimii paikkana näyttää omaa lippukuntaylpeyttä. Yllätyksellisesti Porava oli kuvausvaiheessa ainoa savu, jossa lippukuntien liput on tuotu osaksi porttia.



» Pölähdyksen porttia on koristeltu iltaisin sytytettävillä lampuilla. Kauniit valot ja taustalla kuuluvat kitaran sulosoinnut nostavat tunnelman kattoon.



» Havukan leiriportissa toimivat myös oman lippukunnan kestoporisteet, joita voi käyttää joka vuosi.



» Haravan yksinkertainen savun nimi on helppo yhdistää porttiin. Sen leiriportista löytyy kirjaimellisesti harava.



» Viherlaakson peurat ja Merimetsot ovat tuoneet Pallomerén metsään.

Veikeä Väiski-päivä (ääneti) partioon tutustujana



Ainon toimittaja Siirin kokemuksia ensimmäiseltä partioleiriltään.

TEKSTI & KUVAT: SIIRI JOKILEHTO

Herään elämäni ensimmäisen ympärivuorokautisen partioleirikokemukseni aamuun ilman ääntäni. Väiskin kyytipörssistä samaan autoon kanssani päätynyt partiolainen kuuntelee vaimeaa pihi-nääni ja kertoo, että sai kerran samassa tilanteessa viikon puhekiellon. No, ei kai siinä sitten. Onneksi pestini Ainon toimituksessa tapahtuu kirjallises-sa muodossa.

En ole (vielä) partiolainen, vaan intohimoisten partiolaisten lähipiiriä. Pohjatietoni partiosta ovat kohtuulliset, sillä kyseiseen porukkaan kuuluva puolisoni on kouluttanut minut hyvin: Muistan kyllä, että partion päämääränä on *persoonallisuudeltaan ja elämäntavoiltaan tasapainoinen, vastuuntuntoinen, aktiivinen sekä itsenäisesti ajatteleva paikallisen, kansallisen ja kansainvälisen yhteisön jäsen*. Tiedän siis, mihin olen ryhtymässä, mutta nyt on aika kurkistaa sanojen taakse.

Pyörin ympäri leiriä ”*ääneni on poissa*” -kyltin, paperin ja kynän kanssa. Asian tiimoilta sattuvista pienistä kommunikaatiohaasteista huolimatta kaikki ovat erittäin ystävällisiä ja avuliaita, ja löydänkin pian oikean savun. Telttakylä on saapuessani lähes tyhjillään. Hiivin tutunnäköisen teltan luo ja varovasti tirkistän sen ikkunasta. Onneksi bongaan puolisoni paidan: olisi ollut kiusallista kurkkia vahingossa toisten telttoihin! Asettauduttuani taloksi jään hetkeksi ihailemaan telttakyltien vekkulia maisemaa: pyykkinarut, tarpit, riipparit ja kaikenmuotoiset teltat rinteissä ja laaksoissa, sulassa sovussa luonnon keskellä.

Minua kierrätetään ympäri leirialuetta. Koetan kompensoida voimakkaalla nyökyttelyllä ja iloisilla vilkutuksilla hiljaisuuttani, mutta kaikki tuntuvat ottavan tilanteeni ihanasti huomioon. Saan tulkkausapua, ja kysymysteni raapustusta paperille odotetaan kärsivällisesti.

Käppäillessämme bongailen Väiski-hattuja – termi, jonka vastikään opin. Niitä on täällä moneen lähtöön: perinteisiä, käsin virkattuja, jopa lippiksiä! Selvitän lakin historiaa ja opin, että kyseessä on ka-



lottilakki, joka *"muinaissuomalaisena soveltuu partio-asuun kuin valettu, se uhoo metsänkävijäin ja korvenraatajain tunnelmaa ja henkeä."* Asia selvä!

Lounaalla istun puolisoni ja tämän tuttujen kanssa samassa pöydässä. Nautiskelen linssikeitosta ja kuuntelen huulenneittoa Baden-Powellista kertovasta kirjasta ja Ko-Gi-nappuloiden katoamisesta. Hui-viini solmitaan ystävyiden solmu. Vieressä kaksi alle sudenpentuikäistä partiolaista temmeltää maan neulaspeitteellä ja kikattaa.

Tiskijonossa tunnelma on leppoisa. Jonkun repussa on kajari, josta soi musiikki. Joku rummuttaa tyhjillä astioillaan hienoa komppia. Joku uppoutuu keskusteluun niin syvälle, että unohtuu hetkeksi esipesuvaiheeseen. Katselen pienimpien leiriläisten mitoilte sovitettua linjastoa ja pohdin, että minä en kyllä tuon kokoisena vielä tiskannut. Pohdin myös, kuinka upeaa on, miten tänne on kerääntynyt niin eri-ikäisiä ihmisiä yhteisen jutun ympärille. Että jengi tulee vuodesta ja sukupolvesta toiseen, koska partio, sekä toimintana että yhteisönä, on niin tärkeä. Tai näin ainakin oletan. Voisin toki haastatella jotakuta, mutta se tuntuu äänettömyystilanteessani haastavalta, joten tyydyn fiilistelemään ohitseni

käsikynkkää kulkevia ystävyksiä.

Ruokailualue on täynnä sokin sokin risteäviä huomionauhoja, joiden merkitystä en ihan tavoita. Kaikki tuntuvat kuitenkin luontevasti liikkuvan täysin nauhoista riippumatta kaikkiin suuntiin, joten otan heistä mallia ja sujahdan sellaisen alta kiskajonoon.

Sudenpentulaumaa ohjeistetaan uikkareiden ja pyyhkeiden mukaanottoon. Muurahaispesä on aidattu turvaan. Rannasta kuuluu huutoa, ja hetken mietin, onko joku vihainen. Sitten kajahtaa ilmoille riemukas yhteischantti, jotakin ehkä Ainosta...? Puolisoni valistaa minua, että kyseessä on tietysti Ainolan leirihuuto *Ainolassa asuu perheet / Ainolassa bileet parhaat!*

Kenttä on täynnä pieniä trangioiden ympärille kerääntyneitä ryppäitä. Partiolaiset käyttävät retkikeittimiä suureenin oloisesti; jotkut jopa veistelevät puukalikoita puukoilla siinä sivussa. Tämän seuraaminen herättää minussa syvää kunnioitusta ja lievää kateutta, sillä oma suhteeni trangioiden on vähintäänkin ristiriitainen, jopa kevyen pelonsekainen. No, hyvä tietää, että täältä ainakin saa apua, jos yllättävä keittotarve sattuisi iskemään!

Haikkibingo

Kävelkää 3 min pelkästään takaperin	Kootkaa ma- joite niin nopeasti kuin mahdollista	Ilmoittautukaa rastille muulla kielellä kuin suomeksi	Kerätkää roska maasta	Tutustukaa teille tunte- mattomaan vartioon
Bongatkaa hevonen tai poni	Tehkää kuperkeikka rastihenkilön edessä	Koristelkaa itsenne	Tehkää ihmis- pyramidi	Mustikan- syöntitauko
Käykää vähin- tään kahdella vapaaehtoisel- la rastilla	Tunnistakaa kolme eri lintua	Osallistukaa haikille	Juoskaa yksi rastiväli kokonaan	Juokaa vesipullot tyhjäksi
Laulakaa Väiski-biisiä	Lahjoittakaa rastihenkilölle karkki	Päivän hyvä työ tehty	Rakkolaastari käytössä	Jakakaa hauskimmat partio- muistonne
Keksikää vartiollenne nimi	Yksikään kananmuna ei tipu Muna vai kana -rastilla	Pitäkää taukojumppa- tuokio	Bongatkaa partioon tutustuja	Etsikää jollekin vartio- laisellenne kaima



Sudoku

2		3	4					5
8		9	1	6		7		4
		6		3			1	9
7		2			3		6	
		8	2	5				
		1	6		7			2
		7			5	9	2	6
9	3		7	2				
6				9		4	7	

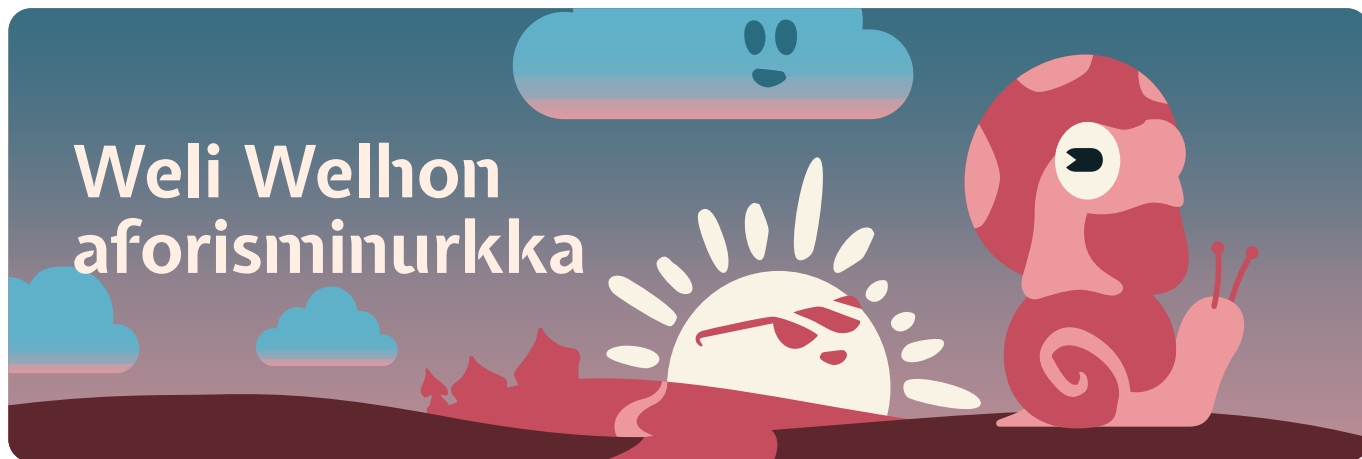
Haikkiarvoitukset

1. Ruoki minua, niin elän. Juota minua, niin kuolen. Mikä olen?
2. Miten on mahdollista, että pieni poika putosi talon kymmenennestä kerroksesta eikä käynyt kuinkaan?
3. Mitä eroa on kirpulla ja norsulla?
4. Mikä on suomen yleisin sukunimi?
5. Mitä teet ennen kuin nouset ylös tuolista?

Oikeat vastaukset takakannessa!



Weli Welhon aforisminurkka



SARKKU RÖNKKÖ JA METTE HALLMAN

Keskiäisten jälkeisenä aamuna Weli Welho löytyi nuotion äärestä miettimässä leirielämää. Yön aikana oli syntynyt muutama ajatus, jotka hän halusi kertoa Väiskille.

Tästä firmasta ei selvitä yksin. Yksi kantaa vettä, toinen karttaa ja kolmas tunnelmaa huonoilla vitseillä silloin, kun alkaa hirttää kiinni. Näin se on nähtävä.

Iltsukkapalstsukka ja snäkipala eivät ratkaise kaikkia elämän ongelmia, mutta yllättävän monta leiri-ilan ongelmaa kyllä.

Tiimi ei tarkoita sitä, että kaikki tietävät koko ajan mitä tekevät. Tiimi tarkoittaa sitä, että joku tietää, joku arvaa ja joku muistaa iltsukkapaltsukan ja snäkipalan.

Nuotiopiiri näyttää täydeltä, vaikka siihen mahtuu yksi. Jos et löydä paikkaa, pyydä. Jos huomaat jonkun seisovan reunalla, siirry vähän.

ROTTA ei ole henkilö. ROTTA on selitys kaikelle sille, mitä kukaan ei myönnä tehneensä. Kuka ROTTA vei Welin kulhon?

No NYTHÄN meillä on show, kun sade alkaa juuri silloin, kun kaikki tavarat on levitetty ulos kuivumaan.

Ei tehdä asiasta ongelmaa. Tehdään siitä ohjelmanumero. Ennen kaikkea kuuluu hutkia ennemmin kuin tutkia.

Ei tässä olla jäniinin selässä – muistakaa zen!

Viisas ei omista kaikkea itse. Viisas laittaa sourceen ja odottaa, että firma hoitaa.

No voi kahden kilon siika. Siinä lienee viisautta yhdelle päivälle.

Yleisöpalsta

Instagramissa julkaistut meemit on ollu ihan kultaa! Lisää!!!

Kiitos leiriradion Ruu kun oot jeesailnut olohuoneella tekniikan kanssa! t. Olohuonemestari

Kiitos kaikille reippaille ja iloisille ruoanjakajille!

Toimen Pojat muistaa vanhaa kaksirenkaista ystävää. Kuljeta maitoa myös seuraavassa elämässä!

Kaijalla ja Eeliksellä hullun hyvä meininki avajais-ten juonnoissa <3

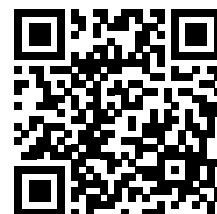
Kiitos kaikki HuPan tyypit, painatte niin sikana duunia et melkeen hiki tulee ku kattoo. Ootte leirin selkäranka!

Iso kiitos ja tsempit KAIKILLE Väiskin tekijöille! ❤️

Bändi rokkaa!

Asiaa Ainolle?

Lähetä juttuvinkki, palaute tai omat terkut julkaistavaksi lehdessä tai radiossa!

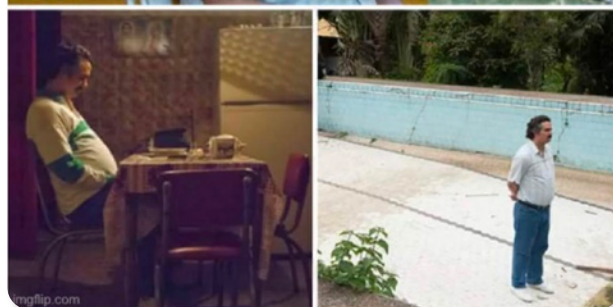




Kaikki jotka
tulle Väiskille



Muut



Kun on ohjeistettu nimeämään kaikki kamat
mut et nimenny ja nyt puolet sun tavaroista on kadonnu



Haikkiarvoitusten oikeat vastaukset:

1. Tuli
2. Poika oli pyykkipoika.
3. Norsulla voi olla kirppuja, mutta kirpulla ei voi olla norsuja.
4. Ei mainoksia kiitos.
5. Istut tuolissa.



Marttiini tarjoaa
kaikille leiriläisille
-20 % kaikista tuotteista
koodilla: **SCOUT2026.**

MAINOS

VÄISKIN MAHDOLLISTAVAT



Puolustusvoimat

Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

LUMONITE



**Scandinavian
Outdoor**

AVANT

MIXA
SPECIAL VISUAL & AUDIO TACTICS

Marttiini
CREATED BY ARCTIC EVOLUTION

KAFFEROSTERIE
LÖFBERGS
ETABLERAT
1906

HARVIA